

Література

1. Лісовий кодекс України [Електронний ресурс] – Джерело доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3852-12>
2. Олександренко І. В. Напрями покращення фінансового стану лісогосподарських підприємств / І. В. Олександренко, Л. І. Іщук // Економічний форум. – 2014. – № 4. – С. 150-157.
3. Полякова Л. Порівняльний аналіз лісових законів європейських країн [Електронний ресурс] / Л. Полякова, В. Сторожук, М. Попов та ін.] // Лісовий і мисливський журнал. – 2003. – № 3–4. – Режим доступу: <http://www.fmssc.com.ua>.

УДК 35.073.6(477-25)(043.2)

Кохан Б. А., аспірант,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМАТИКА ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ НА ПРИКЛАДІ М. КИЄВА

Протягом останніх років Україна здійснила низку заходів, спрямованих на покращення забезпечення прав та законних інтересів громадян, серед яких: прийняття ЗУ «Про адміністративні послуги» ратифікація міжнародно-правових актів, приведення чинного законодавства України відповідно до їх вимог; упровадження в життя національних та регіональних програм для покращення становища у сфері діяльності виконавчої влади та місцевого самоврядування, вирішення яких покращило б становище громадян в Україні. Незважаючи на вжиті заходи, суттєво покращити стан практичного запровадження вищезгаданих програм в Україні ще не вдалося.

Упродовж 2011-2013 рр. у м. Києві були створені ЦНАП в усіх районах (10 центрів районних і загальноміський центр). Більшість ЦНАП утворені на базі дозвільних центрів, які розпочали свою діяльність ще у 2007 році згідно із Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» [1], і які забезпечували надання адміністративних послуг з видачі документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності. Дозвільні центри стали складовою частиною ЦНАП.

На сьогоднішній день міським ЦНАП надається 120 адміністративних послуг, районними ЦНАП – близько 78 [3].

На виконання доручення Президента України від 15.08.2011 № 1-1/1792 та доручення Кабінету Міністрів України від 20.08.2011 № 39859/1/1-11 в 2011 році створено веб-портал адміністративних послуг в місті Києві, який забезпечує висвітлення повної інформації щодо надання адміністративних послуг [3].

Не зважаючи на це, місто Київ і досі не має єдиної стратегії розвитку системи надання адміністративних послуг, у зв'язку з чим існують й інші проблеми у даній сфері, зокрема:

1) не забезпечено надання гарантованого переліку послуг у центрах надання адміністративних послуг. Хоч наразі більшість популярних послуг (послуги з оформлення землі, дозвільних документів у сфері будівництва та реєстрації нерухомості, оформлення документів, що посвідчують особу) передана у компетенцію центрів надання адміністративних послуг, цей перелік необхідно розширювати активніше через те, що значну долю адміністративних послуг неможливо отримати за принципом «організаційної єдності»;

2) Законодавче закріплені терміни отримання адміністративної послуги не відповідають реальності;

3) у низці утворених центрів надання адміністративних послуг спостерігається неефективна робота та неналежна якість надання адміністративних послуг;

4) робота більшості утворених центрів надання адміністративних послуг не відповідає вимогам Закону України «Про адміністративні послуги» [2]. Цей факт підтверджується даними багатьох спеціальних досліджень у сфері якості надання адміністративних послуг. Так, в оцінці якості надання адміністративних послуг думки населення України поділилися наступним чином: 33% дали задовільну оцінку, добру - 12% і 32% - погану, а 11% населення, взагалі, давали хабарі за надання адміністративних послуг, вважаючи, що «так простіше і легше вирішити їхні проблеми» [3];

5) відсутність застосування кращих європейських практик з надання адміністративних послуг з застосуванням інформаційних технологій, що тягне за собою ускладнений документообіг, нераціональне витрачання часу та корупційні ризики;

6) низький рівень поінформованості населення з питань надання адміністративних послуг;

Слід відмітити і позитивні зрушення у даному питанні, адже було розроблено «Концепцію розвитку центрів надання адміністративних послуг у місті Києві» [3] реалізація якої запланована на 2015-2017 рр. Метою концепції являється:

1) підвищення якості надання адміністративних послуг;

2) знищення живильного середовища для корупційних дій;

3) досягнення мультиплікативного ефекту надання адміністративних послуг;

4) уніфікація процедур надання адміністративних послуг;

5) запровадження надання адміністративних послуг в електронному вигляді [3].

Таким чином, можна зазначити, що недоліки які виникають у процесі

надання адміністративних послуг відслідковуються і робляться відповідні кроки для їх усунення, що є позитивним прикладом діяльності виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Література

1. Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності : Закон України від 06.09.2005 № 2806-IV (Редакція від 04.10.2015) [Електронний ресурс]: Законодавство України — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>

2. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 № 5203-VI (Редакція від 04.10.2015) [Електронний ресурс]: Законодавство України — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>

3. Концепція розвитку центрів надання адміністративних послуг у місті Києві: концепція [Електронний ресурс]: Офіційний веб-портал адміністративних послуг Києва — Режим доступу: <http://ac.dozvil-kiev.gov.ua/News/Details/0cd3cd49-2465-43cc-9b32-3c393e7b442b>

УДК 342.4

Ленгер Я. І., к.ю.н., доцент,
Ужгородський національний університет, м. Ужгород, Україна

ПРАВОВІ КОЛІЗІЇ ЯК ПРИЧИНИ ПОРУШЕННЯ БЕЗПЕКИ ЛЮДИНИ

Безпека людини — це міра реального рівня прав і свобод членів людського співтовариства (громадян) відповідної даному співтовариству держави.

Безпека людини — це гарантовані їхні конституційні права і свободи. При цьому забезпечуються духовні, морально-етичні, культурні, історичні, інтелектуальні та матеріальні цінності, інформаційне і навколишнє природне середовище і природні ресурси. Крім того, до безпеки людини варто віднести забезпечуваність конституційного ладу держави, де дана особа проживає, суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

Права людини найтіснішим чином пов'язані з їх безпекою.

Права людини можна розглядати як соціальну категорію і як юридичну. Одні автори під правами людини розуміють соціальні можливості користування елементарними благами (їжа, одяг, житло, нормальний відпочинок, освіти, недоторканість особи і т.д.), які існують незалежно від їх державного визнання. Інші фахівці вважають, що права людини — це соціальні можливості, визнані законом, за порушення яких застосовуються санкції з боку держави.

Гарантованість прав людини, а відповідно і її безпеки здійснюється